

G for galskab

Skandaløst angreb på kvinder

Af

EN PROFESSOR ved Aarhus Universitet, Helmuth Nyborg, har i de senere år ført sig frem med stærkt vekslende påstande om, at kvinder generelt er dummere end mænd. Nyborg arbejder med noget, han kalder G-faktoren, der skulle kunne måle folks intelligens. Men det er så som så med denne G-faktors stabilitet. Først mente Nyborg nemlig, at mænd var ikke mindre end 27 procent kløgere end kvinder. Siden justerede han tallet ned til 5 procent og tilføjede, at det var et tal, der var uden betydning for 95 procent af befolkningen. Dette synspunkt har han dog også revideret. I dag mener han, at det danske samfund trues af »en dødelig fare«, hvis vi ikke i tide griber ind med såkaldt »eugeniske modforanstaltninger«.

Det betyder, at vi må forbedre arvemassen i den danske befolkning ad kunstig vej. I modsat fald vil fordummelsen tage overhånd og forstærke al den sociale elendighed, der i forvejen hænger os som en møllesten om halsen. Verdens undergang er nær. Og kvinderne bærer deres tunge del af ansvaret for det, fordi de imod al fornuft insisterer på, at de er lige så begavede som Helmuth Nyborgs kønsfæller.

Men problemet er, at Nyborgs udgangspunkt hviler på et mere end tvivlsomt grundlag. Praksisudvalget ved Aarhus Universitet har afgjort, at Nyborg har handlet i strid med god videnskabelig praksis ved at fremsætte en række dramatiske påstande uden at ledsage dem af den fornødne dokumentation, således at de kan gøres til genstand for videnskabelig kritik. I to år har hans kritikere bedt ham publicere sine forskningsresultater, men foreløbig forgæves. Det lugter ilde.

IMIDLERTID STÅR det allerede nu klart, at Nyborgs materiale er så spinkelt og manipuleret, at det nærmer sig videnskabelig fusk. Undersøgelsergrundlaget er alt for lille til så voldsomme konklusioner, og målingerne synes at være tilrettelagt således, at resultatet er givet på forhånd. Det har hans kritikere allerede dokumenteret.

Nyborg vil forklare den virkelighed, han ser, med pseudovidenskabelige målinger, der ser bort fra, at den skyldes mange andre faktorer end de biologiske, så sandt som vi mennesker siden tidernes morgen har levet i samfund, vi selv har konstrueret. Nyborgs fremgangsmåde er lige så begavet som den, Aristoteles anvendte, da han erklærede, at slaver var født til at være slaver. Enhver kunne jo nemlig med det blotte øje se, at deres krumme rygge egnede sig fortræffeligt til at bære tunge ting. Nogle af Nyborgs amerikanske meningsfæller har i samme ånd forsøgt at vise, at hvide er langt bedre begavede end sorte, og i tidligere tider var der også alle hånde gode grunde til, at de laverestående klasser ikke burde have hverken skolegang eller stemmeret.

Men vi har siden Aristoteles efterhånden begrebet, at når der ikke er lige så mange kvinder i erhvervslivets top, som der er mænd, findes der andre forklaringer herpå end biologiske. Og når der er social ulighed i samfundet, skyldes det andet end biologiske forudsætninger. For blot at tage to velkendte eksempler.

Nyborg har ikke fremlagt dokumentation for, at kvinder skulle være dummere end mænd, og han vil naturligvis heller aldrig kunne gøre det, da hans målinger efter alt at dømme forudsætter det, han skal bevise. Efter alt at dømme, da Nyborg som nævnt ikke vil dele sin viden med os andre. Han finder det ikke engang påkrævet at bestemme begrebet intelligens, skønt det er det, han hævder at måle. Kort sagt plattenslageri af værste skuffe.

I SAMMENLIGNING hermed forekommer det måske mindre vigtigt også at fastslå, at Nyborg end ikke kan slutte, som han gør, selv hvis vi forudsatte, at hans målinger var rigtige. I kort forstand erklærer Nyborg nemlig, at ethvert forsøg på at skabe social udligning i samfundet er det samme som »at lovgive mod naturen«. Et velkendt tema i en liberal tid. Af denne påstand slutter Nyborg f.eks., at det er nytteløst at forsøge at skabe lighed i uddannelsessystemet eller at kræve ligestilling for kvinder. Hans løsning på problemet er genetisk og hormonal manipulation af arvemassen. Tanken nød senest fremme i 1930'erne, men dens katastrofale følger synes ikke at have gjort noget mærkbart indtryk på professor Helmuth Nyborg.

Desuden skylder han os en forklaring på, hvad 'naturen' egentlig er. Siden menneskehedens opståen har kampen mod 'naturen' stået i centrum for vores bestræbelser. Den moderne tid kendetegnes ved, at vores øgede viden om naturen sætter os i stand til at beherske den - i en vis udstrækning i alt fald. Det gælder både inden for de eksakte videnskaber og inden for de sociale.

Der er en grund til, at det moderne vestlige samfund ikke ligner udbyttersamfundet i midten af 1800-tallet. Alle mulige groteske sociale konstruktioner står for fald. Vi har fået almindelig stemmeret, vi har fået socialforsorg og sundhedsvæsen, vi har taget hul på kvindens ligestilling, racisme er ikke længere en accepteret fordom. Så det nærmer sig vanvid, når Helmuth Nyborg ud i den blå luft taler om at lovgive mod naturen.

Det moderne menneske har opgivet troen på altings forudbestemmelse.

Printet fra www.politiken.dk Mandag 8. mar 2004

Ophavsretten tilhører Politiken. Informationerne må alene anvendes til egen, ikke-kommerciel brug.

Artiklen kan findes på adressen: www.politiken.dk/VisArtikel.aspx?PageID=309779